

και ἐπὶ διαφόρων πατριωτικῶν ποιητῶν, εἰ ὅποιοι τὰ ἐμιμήθησαν πιστῶς. Ἐπῆλθε δὲ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τόση σύγχυσις διὰ τὰ ποιήματα ταῦτα, ὥστε κατήντησε πολλὰ τοῦ εἶδους αὐτοῦ ἄλλων γνωστῶν ἢ ἀγνώστων ποιητῶν ν' ἀποδίδωνται εἰς τὸν Ρήγαν. Ἀκόμη καὶ τὸ ποίημα τοῦ Ἀδαμ. Κοραῆ:

*Φίλοι μου συμπατριῶται,
Δοῦλοι νᾶμεθα ὡς πότε
Τῶν ἀχρεῶν Μουσουλμάνων κτλ.*

ἐθεωρεῖτο ὡς συντεθὲν ὑπὸ τοῦ Ρήγα.

Ἡ ἀπλῆ λοιπόν, ἴσως δὲ καὶ ἄτεχνος κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς αὐστηρᾶς κριτικῆς ποίησις αὕτη, γέννημα ὁμοῦς ἀγνόν τῆς φιλελευθέρου ψυχῆς τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἀνδρός, ὑπῆρξεν ἢ ποίησις, ἢ ὁποία ἠλέκτρισε τὴν ψυχὴν ὀλοκλήρου λαοῦ καὶ ἀφύπνισε κοιμωμένας συνειδήσεις. Ἐπέφερεν ἀποτέλεσμα, εἶον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ μόνον ἢ ποίησις ἐνὸς υπεράγαν μεγάλου παιητοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἤκουσε τὸν ποιητὴν, τὸν ὅποιον ἐπόθει καὶ ἀνέμενε. Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν δὲ ἐπακριῶς ὅλην αὐτὴν τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀπλῆς ποιήσεως τοῦ Βελεστινλῆ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ συναίσθανθῶμεν τὸν συγκλονισμὸν, τὸν ὅποιον ἐπέφερεν εἰς καρδίας καὶ πνεύματα, πρέπει νὰ μεταφερθῶμεν νοερῶς εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους, κατὰ τοὺς ὁποίους ὀλοκλήρον ἔθνος, στενάζον ὑπὸ τὸν βαρύτερον τῶν ζυγῶν καὶ ἀτενίζον πρὸς τὸ μέλλον μετὰ κρυφίων ἐλπίδων, ἤκουσεν αἴφνης φωνήν, μὴ ἀκουσθεῖσαν ἀπὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν καὶ ἀνταποκρινομένην πρὸς ὅ,τι ὠνειροπόλοι μὲν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ φαντασθῆ ὡς δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῆ τοῦλάχιστον ταχέως. Οὕτως ἀντικρύζοντες τὴν ποίησιν τοῦ Βελεστινλῆ, δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς καὶ ἀξίαν τῆς διὰ νὰ κατατάξωμεν αὐτὴν πλησίον τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν, ὡς ἐκπροσωποῦσαν τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν δὲ ταύτην ὁ Ρήγας εἶναι ὁ ἀληθῶς ἐθνικὸς ποιητής, τὸν ὅποιον ἔσχεν ἢ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεώς της καὶ ἐντεῦθεν.

Οἱ Ζακύνθιοι ποιηταί. — Ἡ ἐνετικὴ κυριαρχία ἐπὶ ἑλληνικῶν χωρῶν μετὰ τὴν πτώσιν καὶ τῆς Κρήτης ὑπὸ τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ 1669 περιωρίσθη μόνον εἰς τὰς Ἴονιους νήσους. Αἱ νῆσοι αὗται μετὰ ποικίλας ἱστορικὰς περιπετείας εἶχον περι-

